

סיפורים לפְּנֵי הַשִּׁנָּה

 • **מעצבים מלבישים סיפורי ילדים** •

”סיפורים לפני השינה”, כל ילד ממתין לרגע הזה, פתיחה לפנטזיה,

לדמיון, בריחה לעולמות אחרים ולסיום בו הטוב מנצח. מעצבים מובילים נשאבים לסיפורי ילדותם, אל סיפורי אגדות ומעשיות. יוצרים ומעצבים אינטרפרטציה חדשה לסיפור המוכר, על פי גרסתם. באמצעות תלבושת, נעל, כובע ואובייקטים נוספים הם מביאים נקודת התבוננות אחרת, המגולמת ביצירה חזותית, המבטאת ביקורת, מחאה, פיוס, והשלמה.

המעצבים המציגים בתערוכה: נעמה בצלאל, חגית ברנה, מעוז דהאן, קרן וולף, אורן וקסלר, ברק חודריאן, גלית לוי, ירון מינקובסקי, מאור צבר, פזית גת סגל ולארה רוסנובסקי. כמו כן יציגו המאיירת נטלי פודולוב והמעצבות ראלי סמית ואסנת יפה צימרמן.

מלבישים את הסיפורים: עליסה בארץ הפלאות, פו הדוב, הוחל הרעב, כיפה אדומה, הפיל שרצה להיות הכי, הנסיך הקטן, בוא אלי פרפר נחמד, סינדרלה, שלגיה, היפיפייה הנרדמת, פיטר פן ועוד...

מקורם של סיפורי הילדים בספרות העממית ומטרםם המרכזית היא העברת הסיפור מדור לדור ומאב לבנו כגורם חינוכי-פסיכולוגי תוך הענקת ערכי תרבות וסיפוק כלים להתמודדות עם מצוקות ופחדים, והארת משמעות ואישור לדרך חיים מסוימת, תוך עידוד להצלחות. הסיפור מאפשר לילד לגבש את תפיסת עולמו והותו.[[]^{1]}

סיפורת הילדים השתנתה באופייה לאורך השנים. בתקופות קדומות, נושאים שכיום הם בגדר טאבו למבוגרים בלבד, הוצגו גלויות גם בפני הילדים. המין היה נושא שמדברים עליו ואינו מוסווה ברמזים. עד המאה ה-18 לא נחשבה הילדות לתקופה נפרדת ותמימה בחיי האדם. הילדים התלבשו והתנהגו כמבוגרים ועבדו עם הוריהם. החיים באותה עת היו אכזריים, וקצרים עבור ילדים כמבוגרים. באותה תקופה לא נעשה ניסיון להמתיק או לייפות את הסיפורים, כדי להתאימם לאוזניהם התמימות של הילדים.

הנושאים בסיפורי העם סבבו סביב שאלות הקיום, כאשר העולם המשתקף במרביתם, הינו אכזר, ולכן המסר המועבר הוא שיש להתחכם, ולתחמן. כך למשל ניתן לזהות מסר זה בסיום הסיפור "כיפה אדומה" על-פי גרסתו הצרפתית מהמאה ה- 18: לאחר שפגשה כיפה אדומה את הזאב במיטת הסבתא, היא מבקשת לצאת החוצה כדי לעשות את צרכיה. הזאב אומר לה לעשות אותם במיטה, והיא מתעקשת שייתן לה לצאת החוצה. היא יוצאת החוצה קשורה בחבל. בחוץ היא קושרת את החבל לעץ ובורחת, והזאב מחכה ומחכה...

המסר בסיפורים רבים מתקופה זו הוא, שהקטנים, העניים והמקופחים יכולים להיות חזקים ומצליחים מהגדולים ומהעשירים. גישה זו הועברה בסיפורת, על-מנת שהאנשים הפשוטים יוכלו להתמודד עם קשיי החיים ועם אויביהם בעלי האדמות ואנשי השררה. כאשר המעשייה לרוב מסתיימת בסוף טוב, וכך מועבר המסר כי יש צדק בעולם וסופו לגנצח. סיומת זו מקנה לילד ביטחון, הרואה שדווקא הגיבור הקטן, הלא יוצלח הוא זה המנצח את כולם.[[]^{2]}

ספרות הילדים השתנתה רבות במהלך השנים, בייחוד לאחר השינוי בתפיסת הילד מייצור הדומה למבוגר, לאדם בעל צרכים ייחודיים משלו. חוקרים רבים שעסקו בנושא ניסו להבין מהי ספרות ילדים טובה? את הקריטריונים הללו ניתן לכלול במשפט אחד: הספר הטוב לילדים חייב להיות ספר מעניין, יפה, מתוך, כתוב בשפה נאותה, גיבוריו אמינים והוא צריך להיות יצירת אמת.[[]^{3]}

ומה בין סיפורי ילדים, אגדות ומעשיות לעניין התלבושת?

ספר שלם הקדיש חוקר הספרות והתאורטיקן רולאנד בارت (Roland Barthes)לסמיוולוגיה של האופנה, בספרו "שיטת האופנה" משנת 1967.[[]^{4]} לדבריו המתודה של "סימון כפול" ממלאת תפקיד חשוב. לטענתו, סימנים מאז ומתמיד בעלי תפקיד משמעותי מאוד גם בהתייחסות לתלבושות. כך למשל בסיפור "הנסיך הקטן", גלימת המלך המתוארת אינה ממלאת תפקיד של כיסוי בלבד, אלא באה לסמן סימון מלכותי לעוטה הגלימה. "הנסיך הקטן. התחיל בביקור, כדי שיהיה לו ענין לעסוק בו, וכדי להעשיר את ידיעותיו. הראשון בהם היה משכנו של מלך. עוטה גלימה של ארגמן ופרוות סמור, ישב המלך על כס המלכות שלו....".

בארת ציין כי "משמעותה של חבישת כומתה אינה דומה לזו של חבישת מגבעת". וכדוגמא נוספת, הכובע של דמות הרברכן ב"נסיך הקטן", משמש לצורך נוסף מעבר לפרקטיות הכיסוי לבדו. "בוקר טוב!" אמר הנסיך הקטן. "יש לך כובע משונה". והרברכן עונה לו: "זה כובע להגפָּהּה. זה להגבהה לאות הוקרה, כאשר אנשים מריעים לי..."

בארת מתעניין ב"בגד הכתוב" - הטקסט הספרותי המתאר מילולית את הבגדים. ההופך את הבגד לשפה בעלת משמעות, קודים, סמנים ומסומנים בעלת תחביר ודקדוק. שלא כמו הבגד הפרקטי הנועד ללבישה ולרוב הוא מלווה בשיקולים אסתטיים. הרי שהבגד הכתוב מטרותו היא אחת: סיגניפיקציה - נתינת משמעות, להיות שפה. לדבריו היחס בין הבגד ה"פרקטי/האמיתי" לבין הבגד המתואר בטקסט שקיבל משמעות, הינו כיחס שבין העולם והמילים המתארות אותו.

תערוכה זו היוותה אתגר למעצבים לבחור ביצירה ספרותית לילדים, בין אם מדובר באגדה פופולארית נושנה או בספר מהסיפורת העכשווית. כאשר המשותף לעיצובים הינו הסירוב לקבל את הסיפור הלינארי המוכר כפשוטו. באמצעות העיצוב, הצבע, הבד וקול וקצב תקתוק המכונה הם טווים משמעות אחרת סיפור בעל גורלות אחרים, עולם של דימויים ארכיטיפים שנלקחו מטקסטים קלאסיים, מקבל תפנית אחרת.

[1] "תנו להם ספרים", מאת: אוריאל אופק, תשמ"ד,1983 [2] "והשמים ורועים כוכבים", כותר- סיפור-עם כתעודה היסטורית, מאת: רונית חכם,עורכת: יפתח אילה, הוצאה לאור: מטח, 1994. [3] "תנו להם ספרים", מאת: אוריאל אופק, תשמ"ד,1983 [4] R.Barth," Syste'me de la mode", Paris, 1967	

אוצרת: נורית טל-טנא

1/7 - 31/8/2017

סיפורים לפני השינה

מעצבים מְלַבִּיִּשִׁים סיפורי ילָדִים

אוצרת: נורית טל-טנא

{12} נטלי פולרוב, 'אליס בארץ הפלאות' מסביב תה מטרופת', אייר, אקדיליק על לוח 1.45X1.27 M.D.F, ס"ג, 2016

ראש העיר מוטי ששון | **מנכ"ל העירייה** יוסי סילמן

ע. מנכ"ל לתרבות ואמנות רפי וואנה | **דוברת העירייה** נורית בייסקי

צוות הגלריה אלכס גולבורסקי | **צלם** תום זואילי

פרסום re-levant | **יחסי ציבור** אורה לפידות

פתיחת התערוכה: 1.7.17 - 31.8.17

גלריית החווה בחולון – רח' הנחושת 1 פינת רח' המלאכה, א.ת חולון | טלפון: 03-5596590

שעות פעילות הגלריה: יום שני: 16:00-13:00 | יום שישי: 14:00-10:00 | יום שבת: 14:00-10:00 | הכניסה חופשית

לפרטים נוספים: holon.muni.co.il | העונה הישראלית לעיצוב בחולון ב- **Facebook**

{1} שמלה המורכבת ממוחזן, שיפון וטול עבודת יד, 2017 (צילום: תום וואילי)

{3} שמלה המורכבת ממפיות שולחן, טול רשת שקוף, אורגנוזה משי, ובר כותנה מודפס מאיורי המקור בספר, 2017 (צילום: תום וואילי)

{5} בגד ים ותצלומים, טכניקה מעורבת רשת ונורות, 2017 (צילום: צדוק עובדיה)

{7} נעל זכוכית, ניפוח זכוכית וטכניקה מעורבת, 25x8x7 ס"מ, 2012 (צילום: איילת רבינוביץ)

{9} נעלי הנסיך הקטן, גפה עור מודפס ביטנה עור סוליה סינתטי, מדיה: 31, 2017 (צילום: אורן וקסלר)

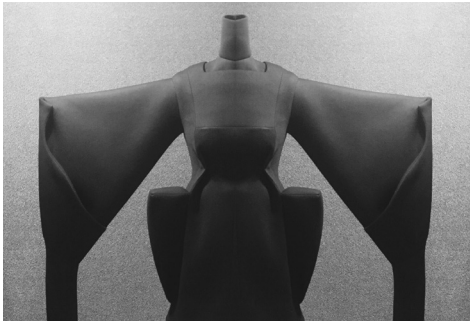
{11} שמלה וכובע, טכניקה מעורבת, 200X80 ס"מ, 2017 (צילום: יואב סגל)

{2} כובע, משי פראי מוקשה וטכניקה מעורבת ציור עבודת יד (צילום: ג'וד מוסקוביץ)

{4} שמלת מקסי אדומה עם שובל, מידה:36, תפירה, מרץ 2017, (צילום: תום וואילי)

{6} שמלה ניאופרין ומוטות ברזל, 190X135 ס"מ, 2017 (צילום: ברק חודריאן)

{8} שמלה, טכניקה מעורבת, 2017 (צילום: דדי אליאס)

{10} תיק, פרווה סינתטית, דמוי עור, רוכסן מתכת וכפתורים מפלסטיק, 83x83x80 ס"מ, 2017 (צילום: מור אופק)

{13} סוכריות 'עמי ותמי' קרמיקה, קוטר: 24 ס"מ כ"א, 2017 (צילום: דליה שחר)

{1} גליית לוי - 'אליס בארץ הפלאות'

גליית לוי, מעצבת אופנה מובילה בארץ ובעולם מתמחה בשמלות כלה, ערב ולייף סטייל - דמותה של גיבורת הספר - 'אליס בארץ הפלאות' (מאת: לואיס קרול, 1865) מהווה עבור המעצבת גליית סוג של דיוקן עצמי. אליס הילדה נופלת לתוך מחילת הארנב הלבן ובצאתה ממנה היא נכנסת אל ארץ הפלאות. בארץ זו היא משנה את גודלה פעמים רבות ופוגשת ביצורים משונים. רבנים מהדגמים שגלית יוצרת הם מבחינתה סוג של מימוש פנטזיה, מתוך רצונה להגיע לארץ פלאות, למקומות רחוקים שם הכל יכול להיות. מקור השראתה לעיצוב השמלה של אליס הבוגרת לקוח מאיורי הדמות כפי שהיא מופיעה בספר בגרסתו המקורית של המאייר ג'ון טוניאל (1865). כך גם השמלה הנוכחית מעוצבת ברוח השפעת התקופה הוויקטוריאנית, היא בעלת חישוק, צרה באזור המתנניים וצבעיה גם הם בהשראת השמלה המאירת: תכלת, לבן ושמנת כאשר גליית מוסיפה נגיעות של זהב.

★

{2} מאור צבר - 'פרפר נחמד'

מאור צבר, מעצב תלבושות וכובעים - "בוא אלי פרפר נחמד, שב אצלי על כף היד. שב תנוח, אל תירא - ותעוף בחזרה." שיר הילדים הידוע 'בוא אלי פרפר נחמד', מאת פניה ברגשטיין, הינו חלק מקלאסיקה ישראלית של שירי פעוטות וילדים. השיר הודפס לראשונה כספר קריטון בשנת 1945 בהוצאת הקיבוץ המאוחד. פניה שהיתה חברת קיבוץ גבת תיארה בשיריה הקצרים את שסבב סביב הקיבוץ בו התגוררה: עולם תם יפה וטוב של פרפרים, פרות, ביצים וחלב. בכובע של מאור צבר, הפרפר הנחמד גם נקרא להתקרב, לשבת, לנוח ולא לחוש יראה, אולם במקרה זה עם קרבתו של הפרפר למוקד המשיכה, ספק אם לאחר מכן יתאפשר לו לעוף בחזרה. הכובע של צבר ממקם את הסיטואציה המקורית התמה לסצנה אחרת מאיימת ומסוכנת. החינוך ההורי במציאות של ימינו אינה מעודדת את הילד להתקרב לזר, הסכנה האפשרית אורבת. פרח צוף או ממתק עשוי להפוך למלכודת דבש.

★

{3} ירון מינקובסקי - 'הזחל הרעב'

ירון מינקובסקי, מעצב - יצירתו של מינקובסקי הנמצאת כתמיד על קו התפר שבין אופנה לאומנות. נובעת הפעם מהשראה מספר הילדים הידוע: 'הזחל הרעב', אייר ועיצב אריק קרל, (מהדורה ראשונה, ארה"ב, 1969). עלילת הספר עוסקת בזחל רעב, האוכל מגוון מאכלים על פי

מניין ימי השבוע, הזחל גדל ומתפתח עד להפיכתו לפרפר יפיפה, הזחל מותיר "חורים" כסימן לחלקים שנאכלו. הסיפור מבטא כמו כן את המטמורפוזה האולטימטיבית. לדבריו: "העבודה עברה תהליך מחשבתי, והשתנתה ברגע שפגשתי בטקסטיל-מפיות שולחן, ידעתי שהם ישמשו כעלים כמצע להניח עליו את הזחל הרעב. העלים מונחים על טול רשת שקוף והאלמנטים המשתרגים עשויים מאורגנוזה משי. הזחל והפרפר עשויים בד כותנה מודפס מהאיורים המקוריים של הספר. העלים, בתוספת הזחל והפרפר מחזירים אותי לימי קדם, לסיפורי גן העדן."

★

{4} נעמה בצלאל - 'שלגיה ושבעת הגמדים'

'שלגיה ושבעת הגמדים', מעשהי זו אשר שוכתבה ופורסמה על־ידי האחים גרים בשנת 1812. היא בחירתה של המעצבת נעמה בצלאל. לדבריה: "כאספנית, אחד האוספים שלי הוא בובות גומי משנות ה-50 70. בין השאר יש לי אוסף מרשים של שלגיות וגמדים בגדלים שונים שנמצאים אצלי בבית ובסטודיו, ולכן היה לי טבעי לבחור בשלגיה כסיפור שאני מתחברת אליו. עיצבתי שמלה שיש בה מין המוטיבים הידועים של שמלת שלגיה, כדוגמת הצווארון והשרוולים, אך נתתי להם טוויסט ונגיעה אישית. הוצאתי את השמלה מהמקום המתוך והענקתי לה עוצמה נשית חדשה. בחרתי באדום כיוון שלתחושתי לצבע זה יש אימפקט חזק ונוכחות שאי אפשר להתעלם ממנה הצבע האדום הוא סמל לחיים, חוזק, חיות, פוריות, אהבה, תשוקה, אש, אנרגיה, כוח ועוצמה". הצבע האדום גם מתחבר ליופייה של שלגיה, המתואר: "שערה שחור כליל, עורה צח כשלג ושפתיה אדומות כדם."

★

{5} חגית ברנה - 'סינדרלה'

חגית ברנה, מעצבת וחייטת לבגדי ים, מתמחה בחזיות - בגד הים שעוצב לתערוכה, מתייחס למעשייה 'סינדרלה'. חלקו האחד עשוי רשת וטלאים המאזכר לבוש איכרים וחקלאים מהמאה 17, וחלקו השני לבן וכסף, מנצנץ ומואר בתוספת נורות. חלק זה מייצג את רגע המפגש בנשף בין הנסיך לסינדרלה, רגע קסום המייצר תקוה לתפנית ולגאולה. חגית, עוסקת במונח "סינדרום סינדרלה" המתייחס לתופעת פסיביות נשית ולהמתנה נעדרת יוזמה להמפך בחיים באמצעות אהבה רומנטית שתתקיים לעולמי עד. היא מעוניינת להשוות בין המעשייה הנושנה לעומת המעשייה העכשווית, בה האישה בעלת כוח ונוקטת עמדה אקטיבית לשם יציאה ממצבה. חגית מתפקדת כפייה במעשיה

האורכנית העכשווית. באמצעות עיצוב חכם ורגיש היא מייצרת אשליית קסם, כאשר הנשף אליו הנשים מתכוננות ומתייפות לקראת הפגישה בנסיך, הוא חוף הים והבריכה.

★

{6} ברק חודריאן - 'הפיל שרצה להיות הכי'

ברק חודריאן, מעצב - 'הפיל שרצה להיות הכי' מאת פאול קור, מהווה מקור השראה עבור ברק חודריאן ליצירת דגם המתעסק בסוגיית המגלומניה. בעידן בו רבים משתוקקים להיות "מישהו", לעתים נשכחת האמת הפנימית והחשיבות לדברים הקטנים, ולטבעו הפשוט של האני, שם טמון האושר. כמעצב צעיר, חודריאן מושפע מהחיבור האינטגרלי בין אופנה ואמנות ומממדים העיצוב לשלל סוגיו בתרבות הסקנדינבית. ביצירה זו הוא לא מבקש להגיש אינטרפרטציה מוחלטת, אלא לאפשר לצופה מרחב דמיון וקריאה סובייקטיבית.

★

{7} קרן וולף - 'סינדרלה'

קרן וולף, מעצבת תכשיטים ואביזרים - מתמקדת באפשרות ההצלה והתפנית בסיפור 'סינדרלה', אפשרות הטמונה בנעל הזכוכית. הגרסאות הראשונות לסיפור פורסמו, מאת: ג'מבטיסטה באזילה (1634), שארל פרו (1697) והאחים גרים (1812). את הנעל הנחשקת יצרה קרן באמצעות ניפוח זכוכית ביחידה אחת, בשילוב עקב פנינים ופיפיון ציפוי זהב עשוי בעבודת יד. הנעל נתפסת כהודמנות חד פעמית, המאפשרת הצלה, כשם שעבודת ניפוח הזכוכית עדינה ושבירה ואין אפשרות לחזות בוודאות מוחלטת את סיום התהליך. צורתה מזכירה נעלי ילדים מהמאה הקודמת.

★

{8} לארה רוסנובסקי - 'היפהפייה הנרדמת'

לארה רוסנובסקי, מעצבת אופנה ואמנית - המכשפה הרעה מסיפור המעשייה 'היפהפייה הנרדמת', היא מקור השראתה של לארה לעיצוב השמלה. על פי העלילה, המכשפה קיללה את הנסיכה בהיותה תינוקת, משום שלא הוזמנה לחגיגת יום הולדתה. קללת המכשפה קבעה כי ביום הולדת ה-16 תידקר אצבע הנסיכה במחט לגלגל טוויה, ובעקבות כך היא תישן במשך מאה שנה,וכך היה . ורק לאחר מאה שנה הגיע נסיך צעיר ואמץ, חדר לארמון, והצליח להגיע ולנשק לנסיכה. נשיקתו עוררה את הנסיכה ואת כל אנשי הארמון והכישוף הוסר . שמלת המכשפה

של לארה, שחורה ומורכבת מבדי ויסקווה, טול, קרושה וכותנה, כאשר פרנזים החוטים המקיפים את שרוולי וחזה השמלה כמו מתכתבים עם סיפור המעשייה (החוט המחט שתדקור את אצבע הנסיכה). לדברי לארה: "אני מתחברת לדמות האפלה הזו שחיה בכל אחת ואחד מאתנו,שמדברת את הפחד והסכנה, דמות דוחה ומושכת בו זמנית".

★

{9} אורן וקסלר - 'הנסיך הקטן'

אורן וקסלר, מעצבת נעליים ואמנית/צלמת - "מה שעניי רואות אינו אלא הקליפה. העיקר סמוי מן העין." (אנטואן דה סנט-אכופרי, 'הנסיך הקטן', עמ' 68, 1943). אורן בוחרת בסיפור 'הנסיך הקטן' כמקור השראה לעיצוב נעליים ותצלום שושנה. הנעליים שלה, המיועדות לנסיך הקטן, נוצרו בהשראת נעליים מהמאה ה-13, עליהן רשומים איורים שנלקחו מתוך הספר, וצבען נבחר על פי צבעי גלימת הנסיך כפי המוצג בספר: ארגמן (ורוד פוקסיה), טורקוז וצהוב. לדבריה: "צבע הארגמן - מייצר שחרור כעסים ופחדים ומעניק חמלה ואהבה. צבע הטורקוז - מביא לפתיחות בתקשורת. הצבע הצהוב - משחרר אנו, מכניס שמחה, אופטימיות וסיפוק בהגשמת יעדים בעולם החומר. שילוב הצבעים על פי "אורה סומא" מאפשר ריפוי פנימי ושינוי חשיבה. ואכן הנסיך הקטן עבר במסעו שינוי עמוק והגיע לתובנה כי עליו לשוב לביתו ולשושנה שאהב. השושנה מסמלת בעייני סוג של הגשמה, וחשיפת האמת."

★

{10} מעוז דהאן - 'פו הדוב'

מעוז דהאן, מעצב אופנה ל'נובוריש דוג' - ספר הילדים: 'פו הדוב', מאת: אלן אלכסנדר מילן (1926), נבחר כמקור השראה ליצירתו של מעוז דהאן, שהינה תיק דוב פרוותי (סינטיי) בצירוף אלמנטים של זהב. הדוב, החיה הטורפת והעוצמתית, מתעדנת והופכת לדוב תמים וטוב לב ברבים מסיפורי הילדים, ולצעצוע פרוותי רך ומנחם שנועד לחיבוק לקראת שינה. לדבריו של מעוז: "הבחירה שלי ב'פו הדוב' היתה במטרה להדגיש את הפערים הסוציו-אקונומיים שנוצרו במהלך השנים. התום והטוב, שנחכו בעבר כמעט ונעלמו מול האסימות, הסוציומטיות והמרדף אחר עושר הקיים בחברה של ימינו. בעבר, הדוב היה אוכל מצנצנת הדבש, וכיום? בפרשנות העיצובית שלי, 'פו הדוב' כבר אינו מסתפק באכילה מהצנצנת הפשוטה, אלא מבקש לאכול מצנצנת זהב ויהלומים, תיק הדוב המזהב שעיצבתי, מסמל את המרדף אחר הנוצץ והזהור."

{11} פזית גת סגל - סיפורי ילדים

פזית גת סגל, מעצבת תלבושות ותפאורה - היצירה העיצובית האקלקטית של פזית, מקורה בהתייחסותה לדמויות מסיפורי ילדים שונים ביניהם: 'קפטן הוק', ו'טינקרבל' המופיעים בספרו של ג'יימס מתיו ברי - 'פיטר פן' ועוד... הפיצול בין הסיפורים והאלמנטים השונים המתפקדים כפרגמנטים המרכיבים את סך היצירה, כאנלוגיה לאישיות המורכבת של המעצבת עצמה. לדבריה: "כשהייתי ילדה קטנה. נהנתי לקרוא ולשקוע בקסם הסיפורים. ברבים מהם מסופר אודות עולמות סותרים. מצד אחד: יש מכשפות, אנשים רעים, יערות ועצים טורפים, אבל לצד האימה יש גם עולם של רוך ורומנטיקה, צבעים פסטליים, חיות חביבות, ושמלות מרהיבות, ממש כמו בחיים - התפצלות יצר הרע והטוב, יופי וכיעור, אבסטרקט וריאליזם, כאשר ישנו קו אמצע ורבדים המסתתרים אי שם מעבר לקשת."

★

{12} נטלי פודלוב - 'אליס בארץ הפלאות'

נטלי פודלוב, מאיירת ומעצבת - איורה של נטלי מתייחס ל"מסיבת התה המטורפת" מ'אליס בארץ הפלאות' מאת: לואיס קרול. לדבריה: "הסצנה הסיפורית מאתגרת מאוד, כיוון שזה נוגסנס סיפורי לשוני ודמיוני, ובנוסף מאיירים רבים איירו את הסצנה הזו בעבר, ולכן היה מאד מאתגר ליצור פרשנות מחדשת לסצנה המתוארת, וכן התמודדתי בנתינת פרשנות ויוזאלית למושגים לא מוחשים כגון: "זמן" או "הזמן החולף". היה לי חשוב ליצור משהו פנטסטי-חלומי, רווי בפרטים קטנים, זאת כיוון ובסיפור הגיבורים דנים על המון דברים והכל מתרחש בזמן מקביל. כמו כן היה חשוב לי לתת פרשנות ויוזאלית לזמן, שמצד אחד הוא נזיל, ומצד שני עומד ולא זז."

★

{13} ראלי סמית ואסנת יפה צימרמן - 'עמי ותמי'

ראלי סמית ואסנת יפה צימרמן R+O Design - יצירתן העיצובית והאמנותית המשותפת, המצויה בבסיסה בעולם סוראליסטי של פנטזיה, חומר וצבע. מושכת אותן ליצירת אובייקטים המסמלים שמחה, משחק וחקר למסע נוסטלגי אל ילדות אהובה. בתערוכה מוצגות סוכריות צבעוניות עשויות קרמיקה, בהשראת בית הממתקים של 'עמי ותמי', מאת: האחים גרים, מהמאה ה-19.